

Verslag 7th International Conference on Applications of Stable Isotope Techniques to Ecological Studies

Dit internationale congres vond plaats van 9 tot 13 augustus 2010 in Fairbanks, Alaska (VS). Aangezien mijn begeleider, Dr. O. M. Heiri, en ik de eerste twee lezingen van het congres verzorgden hebben we besloten om op tijd in Alaska te zijn en de jet-lag te verwerken en zo optimaal te kunnen presteren. Dit gaf ons de gelegenheid om onder begeleiding van een collega wetenschapper de landschappen, bergketens en ecosystemen in de weide (subarctische) omgeving te bezoeken, een werkelijk onvergetelijke ervaring. Zoals gezegd was ik, vlak na mijn begeleider, de tweede spreker op het congres. Dat maakte mijn 'vuurdoop' als jonge en onervaren wetenschapper extra spannend. Mijn verhaal en mijn onderzoek, waarin ik aantoon dat analyse van de stabiele stikstof isotopen compositie van fossiele resten van watervlooien en de larven van dansmuggen informatie oplevert over de invloed van stikstofvervuiling in het verleden, werd goed ontvangen. Naast het ontvangen van de nodige complimenten heb ik contact kunnen leggen met wetenschappers die geïnteresseerd zijn in de methode of vergelijkbaar onderzoek doen. Ik ben ervan overtuigd dat deze contacten vruchten zullen afwerpen gedurende mijn aanstaande PhD aan de Universiteit van Bern en gedurende mijn verdere carrière.

Naast het leggen van nuttige contacten heb ik ook zeer veel opgestoken van de overige lezingen tijdens het congres. Biologen uit alle hoeken van de wereld verhaalden over de meest uiteenlopende technieken die samenhangen met onderzoek naar isotopen in de biosfeer en de interactie tussen biosfeer, hydrosfeer, atmosfeer en lithosfeer. Van migrerende vogels, evoluerende walvissen, bacterieëten insecten tot het dieet van krokodillen en reischoppende beren in Yosemite National Park: Je kunt het zo gek niet bedenken of isotopen analyse kan erop toegepast worden. Een flink deel was voornamelijk erg leuk en interessant om te horen, maar ik heb zeker ook kennis opgedaan over methodes die wellicht voor mijn eigen toekomstig onderzoek belangrijk kunnen worden.

De woensdag van het congres was gereserveerd voor 'field trips'. We hebben een

Bossen, toendra, bergen en megafauna: Alaska op zijn best wetenschappelijk instituut waar onderzoek naar megafauna wordt gedaan bezocht en hebben een wandeling door een permafrost tunnel gemaakt. Zoals de naam al aangeeft is dit een ondergronds gangenstelsel dwars door de permafrost, waar de bodems fossielen bevatten van enkele duizenden jaren oud in het begin tot 40.000 jaar aan het eind. De geweien en botten steken gewoon uit de wand. Dit was een 'once in a life-time experience'. Samenvattend was dit congres leerzaam, een goede kans om mijzelf te profileren en een plek om nuttige en nodige contacten te leggen. Daarnaast was het ook nog eens speciaal om een heel bijzonder en indrukwekkend deel van de wereld te bezoeken.

Jos Schilder
(Subsidietoekenning 2010)